

MÄNSKLIGA RÄTTIGHETER I ISLAM

Eftersom Gud är människornas och universums absolute och ende Härskare, så är Han den högste Herren, Upprätthållaren, Livgivaren och den Barmhärtige, vars barmhärtighet omfattar alla varelser, och eftersom Han givit varje människa värdighet och heder och andats in i henne av sin egen ande, så ar människorna genom Honom och vid sidan av sina övriga mänskliga egenskaper i grunden lika och ingen verklig skillnad kan göras mellan dem på grund av nationalitet, hudfärg eller ras. Varje människa ar alltså besläktad med alla andra och alla utgör ett brödraskap i sin ärofulla tjänst åt universums Herre. I centrum for en sådan himmelsk atmosfär dominerar den islamiska bekännelsen av Guds enhet, vilken även medför iden om mänsklighetens enhet och broderskap.

Fastän en islamisk stat kan upprättas varsomhelst på jorden, försöker inte Islam begränsa mänskliga rättigheter och privilegier till sin egen stats geografiska område. Islam har proklamerat några universella fundamentala rättigheter for mänskligheten som helhet och dessa skall iaktas och respekteras under alla omständigheter, vare sig den person det gäller är bosatt inom den islamiska statens område eller ej och vare sig han tillhör denna stats vänner eller fiender. Koranen säger mycket klart: "Ni som tror, iaktta rättvisa som vittnen inför Gud, och låt ingen förbittring mot vissa människor forma er att ej handla rätt. Handla rätt - det kommer gudaktigheten närmast." (5:8) Människans liv är alltid okränkbart och får ej tas utan rätt. Om någon förbryter sig mot denna princip genom att döda en människa utan rätt, jamställer Koranen honom med en som dödat hela mänskligheten: ”om någon dödar ett liv, utan att det föreligger någon blodskuld eller ofärd på jorden, skall det vara som om han dödat hela mänskligheten”. (5: 32) Det är förbjudet att fortrycka kvinnor, barn, gamla människor, sjuka och sårade. Kvinnans heder och kyskhet måste respekteras under alla omständigheter. De hungriga måste mättas, de nakna kläs och de sårade eller sjuka behandlas medicinskt, oberoende av om de tillhör den islamiska gemenskapen eller är fiender till den.

När vi talar om mänskliga rättigheter i Islam, så menar vi verkligen att dessa rättigheter har blivit givna av Gud, de har inte blivit givna av någon kung eller av någon lagstiftande församling. De rättigheter som ges av kungar och lagstiftande församlingar kan upphävas på samma sätt som de införs. Samma sak gäller de rättigheter som accepteras och erkänns av diktatorer. De kan införa dem när de önskar och upphäva dem när de behagar, och de kan dessutom öppet förbryta sig mot dem när de har lust. Men eftersom de mänskliga rättigheterna i Islam har blivit givna av Gud, så har ingen lagstiftande församling eller regering i världen rätt att ändra eller upphäva dem. Det ar inte fråga om några grundläggande mänskliga rättigheter som

bara finns på ett papper för att visas upp vid behov och som sedan förnekas i det verkliga livet.

Och inte heller rör det sig om idéer som bara existerar på ett filosofiskt plan. Förenta Nationernas proklamationer och beslut kan inte jämföras med de rättigheter som sanktionerats av Gud, ty de borra tillämpas inte på någon, medan de senare tillämpas på varje troende. Alla muslimer och administratörer som påstår sig vara muslimer måste acceptera, erkänna och upprätthålla dem. Om de inte upprätthåller dem utan börjar förneka de rättigheter som givits av Gud eller gör ändringar i dem, eller om de förbryter sig mot dem, samtidigt som de prisar dem med tomma ord, så dömer Koranen en sådan regering på ett klart och otvetydigt sätt: "De som ej dömer efter vad Gud nedsänt, dessa är de otrogna." (5: 44)

Mänskliga rättigheter i en islamisk stat

1. Livets och egendomens okränkbarhet:

I ett tal som profeten höll under sin sista pilgrimsfärd, sade han: "Det är förbjudet för er att ta varandras liv och egendom tills ni möter er Herre på uppståndelsens dag" Beträffande Dhimmis (de icke-muslimska medborgarna i en islamisk stat) har profeten sagt: "Den som dödar en människa under beskydd (Dhimmi) kommer inte ens att få känna doften av paradiset."

2. Förbud mot ärekränkning:

I) "Ni som tror, människor må ej håna andra människor." II) " Baktala ej varandra. " III) " Ge ej varandra öknamn." IV) "Icke heller må den ene förtala den andre". (49: 12)

3. Privatlivets helgd: Koranen säger:

I) "Spionera icke på varandra". (49: 12) II) "Gå ej in i några andra hus än era egna ... förrän ni får tillåtelse." (24: 27-28)

4. Rätten till personlig frihet: Enligt islam kan ingen medborgare fängslas om inte hans skuld blivit bevisad i en öppen domstol. Att arrestera en person endast på grund av misstanke och att kasta honom i fängelse utan ett riktigt domstol förfarande och utan att ge honom en rimlig möjlighet att försvara sig är förbjudet i Islam.

5. Rätten att protestera mot tyranni: Bland de rättigheter som Islam givit människorna är rätten att protestera mot regeringens tyranni. Med hänvisning till detta säger Koranen: "Gud älskar ej att man sprider ut onda rykten, så framt ej någon lidit orätt." (4:148) I Islam tillhör all makt och myndighet Gud. Den makt som människan har är bara en delegerad makt, som hon fått sig anförtrodd. Den som fått detta förtroende måste vara mycket noggrann och rättvis mot sitt folk, för vars räkning han blivit utsedd att utöva denna makt. Detta erkändes av Abu Bakr som i sitt allra första offentliga tal sade: " Samarbeta med mig när jag gör rätt, men rätta mig om jag begår misstag; lyd mig så länge jag följ er Allahs och hans profets befallningar, men vänd er bort ifrån mig om jag avvikit."
6. Yttrandefrihet: Islam ger åsikts- och yttrandefrihet åt alla medborgare i den islamiska staten, på villkor att rättigheten utnyttjas för utbredningen av dygd och sanning och inte för spridningen av ondska och omoral. Den islamiska iden om yttrandefrihet är betydligt överlägsen den som är rådande i västerlandet för under inga omständigheter skulle Islam tillåta någon att propagera för ondska och omoral. Den ger inte - heller någon människa rätt att i kritikens namn använda ett ovetligt eller kränkande språk. När muslimerna hade något problem var det deras vana att fråga profeten om någon gudomlig föreskrift hade uppenbarats för honom i denna fråga. Om han sade att han inte hade erhållit någon gudomlig föreskrift, brukade muslimerna själva uttrycka sina åsikter om saken.
7. Föreningsfrihet: Islam har också givit människorna rätt att bilda föreningar, partier och organisationer. Denna rättighet är också underkastad vissa allmänna regler.
8. Samvetes - och trosfrihet: Islam har formulerat principen: "det finns inget tvång i religionen". (2: 256). I de totalitära samhällena däremot berövas människorna sin frihet. Denna orimliga upphøjelse av statsmakten gör människorna till en sorts slavar i dessa samhällen. Med slaveri menade man en gång människans totala kontroll över människan - nu har denna typ av slaveri förbjudits i lagen, men i dess ställe har de totalitära samhällena infört en liknande kontroll över individerna.
9. Skydd av de religiösa känslorna: Förutom samvetes - och trosfriheten garanterar Islam också individens rätt att få sina

religiösa känslor respekterade på ett tillbörligt sätt och att ingenting görs eller sägs som inkräktar på denna rättighet. 6

10. Skedd mot godtyckligt fängslande: Islam förbjuder fängslandet av någon individ för brott som begåtts av andra. Den Heliga Koranen har formulerat denna princip mycket klart: "Icke bär en bärare en annans börda." (17:15)
11. Rätt till livets nödtorft: Islam har erkänt behövande människors rätt till hjälp och bistånd." Som förbehåller en viss del av sin egendom åt den behövande och den hjälplöse." (70: 24-25)
12. Jämlikhet inför lagen: Den islamiska staten ger sina medborgare rätt till absolut och fullständig jämlikhet inför lagen.
13. Storemännen står inte över lagen: En kvinna som tillhörde en hög och ädel familj arresterades i samband med stöld. Saken togs upp inför profeten och man bad att hon skulle slippa straffet för stöld. Profeten svarade: " De folk som levde före er förstördes av Gud därför att de straffade vanliga människor för deras överträdelse men lät höga dignitärer slippa ostraffade ifrån sina brott, jag svär vid Honom som håller mitt liv i sina händer, att även om Fatima (profetens dotter) hade begått detta brott, så skulle jag ha huggit av hennes hand."
14. Rätten att delta i statens angelägenheter: " (De) som har för sed att rådpläga inbördes. " (42: 3 8) Shura - den gemensamma rådplägningen - betyder att statsöverhuvudet 7 och medlemmarna av församlingen skall utses genom folkets fria och oberoende val. Slutligen skall det klargöras att Islam försöker etablera de ovannämnda rättigheterna, inte bara genom att erbjuda vissa legala garantier, utan även och huvudsakligen genom att uppmana människorna att överskrida det animala livets låga nivå och frigöra sig från idéer om överlägsenhet som är baserade på släktskap, ras, språk eller pengar. Den uppmanar människan att flytta över till ett existensplan där hon genom sin inre fulländning kan förverkliga det ideal som har att göra med mänsklighetens brödraskap.
Ytterligare läsning om Islam

Källor

Hamuda Abdulati: Islam in Focus IIF: Islam Vår Tro

Maudoodi: Islams principer Maurice Baucaille: The Bible, The Quran and Science

Suzanne Haneef: What Everyone Should Know About Islam and Muslims 8